ב. י. גאלדשטיין.

א אינטערוויו מיט א מערדער.

(ווטע פארטזעצונג).

אלזא דער שבת איז געווען טויזענד מאל ערגער פון דעם פרייטאג צו נאכט און דער נאכמיטאג איז געווען דער שווער פונקט: דאן האט דער טאטע גענומען מיך עקזאמענירען.

אויב איהר האט א דאקוטשליווען פוילען פערד, וועמען איהר גיט דעם גאנצען טאג פרעסען דאס בעסטע און דאס שעהנסטע און ווען עס קומט צום שפאן, וויל ער זיך פון ארט ניט ריה־רען, אסור אויב איהר דערלאנגט איהם א העלפט בייטשען וויפיעל איך פלעג אריינכאפען ביי דעם עקזאמען.

דער דערצעהלער האט זיך פלוצים אבגעווענדעט אן א זייט און ארויסגע־קראגען א טיכעלע וועלכעס ער האט צונעטוליעט צו זיינע אנגעלאפענע אויגען און באלד ווייטער פארטגעזעצט:

„איך מוז אייך אבער אריינווארפען א נאלדענעם בליץ אין דער טומלער, וויסטער און מורא׳דיגע פינסטערניש און — דאס איז מיין מאמע!

ווען איך האב צוגענומען די פעטש פונ׳ם טאטען, פלעגט דאן די מאמע שטעהן פון יענער זייט טהיר און מיט בלוטיגע טרעהרען צוקוקען ווי איהר יונג קינד מאטערט זיך. יעדער פאטש האט אבגעקלונגען און אבגעריסען א שטיק פון איהר הארצען, יעדער טרעהר וואס איך האב פערגאסען האט אויפגע־התמ׳עט א קוואל, א גאנץ ים פון אמת׳ע, נארימע, מיטליידענדע, מו־טערליכע טרעהרען. זי האט געוויינט מיין גוטע, אלטע און פער׳הושך׳טע מאמע. אבער צו נאריש איז זי געווען און קיין איינמאל האט זי דאס מיר ניט געזאגט, ביז איך האב דאס אליין ניט ערפאהרען און פון דאן אן האבען מיך די קלעפ אזוי ניט געארט און די פעטש האבען מיך ניט אזוי געשמארצט. דער וועהטאג איז מיר פיעל לייכטער געווען״

דאס ארויסגעזאגט האט ער זיך פון ארט א הויב געטהאן און א רעווע גע־טהאן ווי א געקוילעטער אקס: „אוי, מאמע, טהייערע מאמעניו!״...

* * *

די זונן האט זיך געזעצט און קאלטע, גאלדענע שטראהלען האבען אריינגע־שטאכען זייערע שפיצען אין דעם מיט אייזען פערצוימטען פענסטער.

אין טורמע האט זיך געהערט א באהר, א טרויעריגער, א הארץ רייסענדער. דאס האבען די ארעסטאנטען געזונגען די אבענד תפילה. די טענער האבען אריינגעדרונגען אין מיר איז גע־ווארען אזוי אונהיימליך, אזוי דריקענד.

דער דערצעהלער האט א ווילע מיך בעטראכט און זיך ווידער רוהיג אראב־געזעצט אויף זיין באנק און אנגעפאנ־גען:

איהר זעהט אפנים אז איך פיהל נאך עטוואס.

אבער מיין מאמע אינטערעסירט דאך אייך ניט. פאר איהר וועט איהר דאך קיין איין שורה ניט אבגעבען, איהר בילד וועט איהר אוודאי ניט געבען. כאטש גלויבט מיר, איך בין זיכער אז ווען מיין מאמע זאל יעצט זיין יונגער מיט אזעלכע לומפיגע 15—20 הונדערט וואכען, וואלט איהר אצינד געשטאנען פאר איהר אויף די קניה און וואלט אויסגעגאנגען ווי א חלב׳ען ליכטעל פאר איהרען א קוש. אבער מיין מאמע קושט ניט.

אינטערעסאנט וואלט געווען אז אזא חברה מאן ווי איהר, מיט אזעלכע לאנגע פיס, זאל א שפרונג טהאן און גע־וואהרע ווערען, צי האט זי אמאל דעם טאטען כאטש א־קוש געטהאן. אסור אויב איך וואלט איהם, דעם הארט הארציגען, דאס פערגינען.

אבער יעצט, ווייס איך אז אייך וועט זי ניט אינטערעסאנט זיין.

מיר געהען אלזא ווייטער.

אזוי האב איך געלעבט און געכאפט פעטש ביז איך בין אלט געווארען 18 יאהר און דאן איז אריין דער טאטע, מיר געהייסען א קוש טהון די גמרא און פאהרען חתונה האבען.

מיט מיין ווייב וויל איך אייך ניט בעקענען. ווייל זי איז נאך ניט זעהר קיין אלטע .. און א מאנספיל, א הונד און א פייער טאר מען ניט געטרויען. אלזא א ווייב מיט אלע מעלות וואס מיין טאטען געפעלט און ווי גאט האט געפאטען. אבער אז זי שטאמט פון א פרומען טאטען, דאס מעגט איהר פער־צייכנען, ווייל אויף אזוי נראב בין איך שוין ניט, איך מוז דאך אייך עפעס כאטש דערצעהלען וועגען מיין טא־טענס מתנה. יא, נדן? אַי, גזלן וואס איהר זייט! נדן! איך האב דאך אריינ־געקראגען אזוי פיעל נדן מיט וויפיעל איך וואלט געקענט אונטערקויפען די גאנצע אדמיניסטראציע, וואלט געקענט אנהאדעווען א האלבע שטאדט מיט אלמנות, אויסגעהונגערטע עופה׳לעך און אייך וואלט געקלעקט א האלב יאהר צו געהן אין אפערא אויף דער ערשטער באנק און נאכהער ערשט אליין ארויסגעבען א צייטונג און ניט צוזעהן ווי דער קאלטבלוטיגער רע־דאקטאר ווארפט אייערע „בעסטע״ זא־כען אין קארב.

יא, איך האב געקראגען א היבש בי־סעל נדן. נור ווייל איך האב געפיהלט וואס פאר א צרות איך און מיין מאמע שטעהען אויס צוליעב דעם געלד, ווי־סענדיג וויפיעל די קליינע, מיאוס׳ע ווערים זיינען מקריב פאר אט דעם לומפיגען שמוציגען מעטאל; וויסענדיג ווי דאס מאכט אזעלכע קליינליכע בע־שעפענישען גליקליך — האב איך דער־פאר שוין דאן ניט ליעב געהאט דאס געלד און פלעג דערמיט שאסטען אויף אלע זייטען. מיין טאטע און מיין ווייב, געדענקט ליעבער הערה, אז זיי זיינען געווען מעהר בעפריינדעט צווישען זיך ווי איך מיט מיין אויפזעהער, האבען ענדליך בעשלאסען אז מען דארף מיט מיר פיהרען די זעלבע פאליטיק ווי בעת דער רפי פלעגט מיך שמייסען.

און דא האב איך רעוואלטירט. ווי אלע פראים האב איך שוין שטענדיג געדענקט אז דאס גרויסקייט פונ׳ם מענ־שען הענגט אב אין רעוואלוציאן. דער־צו האב איך זיך אין אלגעמיין געפיהלט תקיף, פערגעסט ניט אז דאן האב איך שוין געהאט דריטהאלבען און אז איהר ווילט, פיערטהאלבען קינדער... און איהר מעגט זיך זיין דער גרעסטער נאר, דער ערגסטער שוטה און דער קלענ־סטער ווארים — האט איהר אבער קינ־דער, נעהמט מען אייך אריין אין דער מיטע און מען פעררעכענט אייך אלס בעל בית. דאס הייסט א מענש מיט שטאט, א מענש מיט דעה, מיט פער־שטאנד, כאטש דער אמת איז אז יעצט איז ער נאך א גרעסערער עזעל...

איך האב אויך דערפיהלט ווי דער בעל הבית אין מיר פראטעסטירט. דערצו האב איך דערפיהלט נאך א זאך וואס מיר אלע דערפיהלען ווען מיר האבען שוין דריטהאלבען אדער פיער־טהאלבען קינדער... און איך האב בע־שלאסען אז דאס שעהנסטע וואלט גע־ווען אז איך זאל נאך יעצט זיין א בחור נור אזוי ווי דאס גליק האט מיר צוגע־שפיעלט וואס איך האב א טאטען ביז הונדערט און צוואנציג יאהר וואס האט מיך פערזארגט מיט פעטש, מיט גוטע רבי׳ס און מיט נאך א בעסערער ווייב און אזוי ווי זיין גוטסקייט האט זיך מיר שוין צוגעגעסען, איז אלזא — ווי איהר שרייבערם זאגט — ניט מעהר ווי רעכט איך זאל איהם איבערלאזען די גוטס־קייט און אליין זאל איך מיר אביסעל דורכפאהרען „אויסקוקען א וועלט״.

(פארטזעצונג פאלגט).

דער „איד״ מאכט דזשאב פרינטינג

באַרגיינס

וועלכע איהר קענט קויפען פון

זאַלצמאַן און ליפשיץ

872 Main Street

Phone St. John 761.

2 לאטס צווישען מאונטיין עוו. און טשווירטש סט. — 10 דאלאר א פוס.

6 רומס, פול מאדערן קאטעדזש אין רעדוואוד עוועניו, פרייז נור $2.300 א סנעפ.

4 לאטס אויף סט. דזשאהן עוו. צווי־שען מעקענזי און פאַר — $20 א פוס

6 רומס, פול מארערן הויז אין רעדוואוד און פאוערס, $2.400 דאס איז א ווירקליכער סנעפ.

2 לאטס אויף באראוס עוו. צווישען מעקענזי און פאַר — 33 דאל. א פוס פרייז $650

אויך האבען מיר פיעלע אנדערע סנעפס. קומט אריין אין אונזער אפיס און פרעגט זיך נאך.

מיר נעהמען זיך אונטער צו פער־קויפען אייער פראפערטי אין 24 שעה, אויב אייער פרייז איז ריכטיג.

פלענער פיר הייזער, סטארס, בלאקס ווערען געמאכט אין אונזער אפיס אונטער דער אויפזיכט פון

סיוויל אינזשיניר ח. זאלצמאן

די איינציגע און די ערשטע

אידישע לאַמבער יאַרד

אין וויניפעג

די וואַשאַו לאַמבער קאָ.

יעדער ווער עס וויל בעהאנדעלט ווע־רען אויף׳ן ארענטליכסטען שטייגער, זאל זיך ווענדען אין אונזער ניט לאנג געעפענטען לאמבער יארד. פערפעהלט ניט די זעלטענע געלעגענהייט צו האבען די בעסטע לאמבער צו די ביליגסטע פרייזען. קומט און איבערצייגט אייך.

קאר. היגגינס און קוירטעס סט.

פהאן מיין 3317

(44 לעסק און טשערניאק, פראפס.

עס איז כדאַי

אז איהר זאלט געדענקען 4 זאכען.

1) אז אטרובין בראדערס׳ סטאר איז אין 390 סעלקירק עוו.,

2) אז זייער טעלעפאן נומער איז סט. דזשאהן 1933,

3) אז אלעס וואס ביי זיי אין סטאר איז פריש, געזונד און צו דער מעסיג־סטער פרייז,

4) אז זייער ליין דריי גודס. מענס פארנישינג און שוך ווארג איז אפ טו דייט.

אלערליי לייכטער

טליתים, ספרים א. ד. ג.

איז יעצט צו קריגען צו ביליגער פרייז

ביי

ברוך טשערניאַק

די קונים אין קאנטרי דארפען זיך צו איילען אצינד מיט זייערע ארדערס.

B. Cherniack, 288 Dufferin av.

נייער ספרים געשעפט.

מר. קאוואלסאן, 560 סעלקירק,

האט ערעפענט א ניי געשעפט פון ספרים, טליתים, מחזורים און אלעס אנדערע פון דעם ליין. אלעס נור וואס געבראכט ניי און פריש. פערקויפט צו מעסיגע פרייזען.

פאַרטרעפליך גוט זיינען

די א

העססען סיגאַרעטס

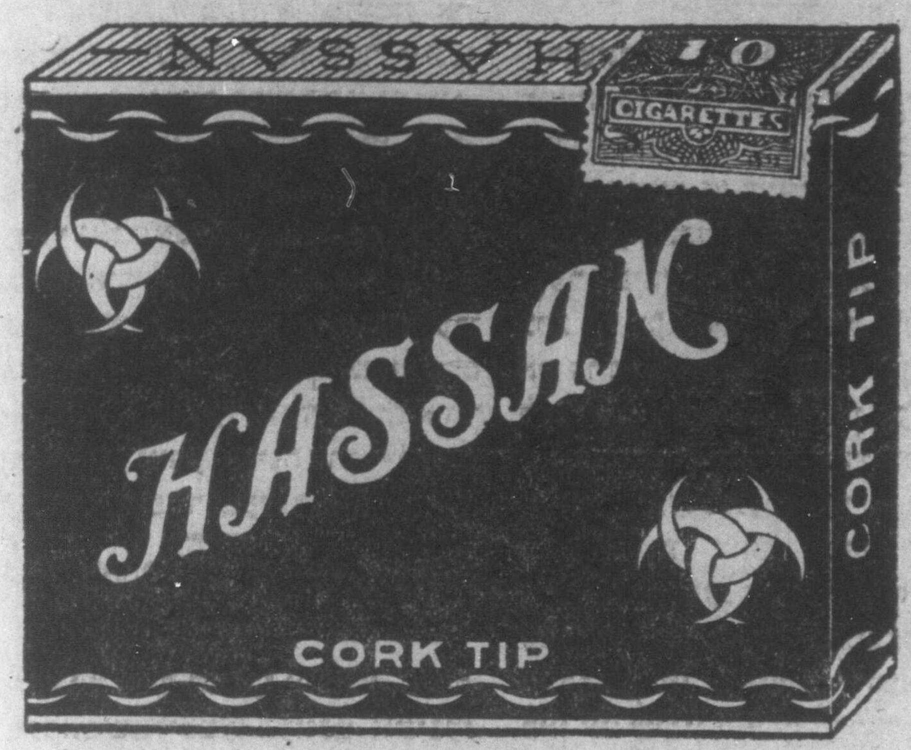

אָריענטאַלער סמוק

10 שטיק פאַר 10 סענט.

געדענקט דעם אָרימאַן.

עס איז די פפליכט פון יעדען אידען אין וויניפעג ניט צו פערגעסען אז עס קומט אן אין גיכען דער ווינטער און ארימע לייט זיינען פאראן גענוג. מיר מוזען פער־זארגען די ארימע מיט האלץ און קוילען, אויסער די וואס נויטיגען זיך אויך אין שטיצע אויף צו לעבען.

מיר פעררופען צו דיזען צוועק

אַ מאַסס מיטינג

אין שערי צדק

זונטאג דעם 13טען אקטאבער

אום 2 אוהר נאכמיטאג

וואו ס׳וועט ארומגערעדט ווערען די מיטלען און לאגע פון די נויטבעדערפטיגע. פערגעסט ניט צו קומען אין צייט. יעדער איד מוז בייוואהנען דיזען מיטינג.

די קללות וואס זיינען ברכות

איז דער נאמען פון אן ארטיקעל, געשריבען פון אונזער גאסט ש. פרענקעל, האט אבער איבער טעכנישע אורזאכען ניט געקענט ערשיינען היינטיגע וואך און וועט ערשיינען אין נעקסטען נומער.